

Poštovani čitaoče!

*Ovo je jedan mali kutak za
opuštajući trenutak.*

*Ove stranice su plod rada
jedne kreativne grupe iz
PRONI Centra za omladinski
razvoj u Bijeljini. Grupa mladih
i talentovanih srednjoškolaca i
studenata jednog dana će
objaviti pravi časopis a ovo je
samo uvertira i mali dio onoga
čime će se baviti i o čemu će
pisati.*

Opšta deklaracija o pravima čovjeka

10. decembra 1948. Generalna skupština Ujedinjenih nacija donijela je i proglasila Opštu deklaraciju o pravima čovjeka. Njen potpuni tekst objavljujemo na slijedećim stranicama.

Poslije ovog istorijskog čina Skupština je pozvala sve države članice da objave tekst

Deklaracije i da "porade da se on rasprostrani, prikaže, čita i objašnjava naročito u školama i

drugim vaspitnim ustanovama, u svim zemljama ili teritorijama bez razlike na njihov politički status".

Zvanični tekst Deklaracije može se dobiti na pet zvaničnih jezika Ujedinjenih nacija:

engleskom francuskom, kineskom, ruskom i španskom.

Ukoliko do sada niste imali prilike da se sretnete sa ovim pojmom (u što ni sama ne vjerujem) lijepo je znati a i podsjetiti se ako ste već znali.

O pravima čovjeka možete mnogo više da pročitate na našoj web stranici www.pronibrcko.ba

VODA

Ne treba zaboraviti na primjeren unos tečnosti, naročito vode imajući na umu da je naš organizam preko 60% voda. Ne zaboravimo kad smo dehidrirani, krv postaje gušća, povećava se njena viskoznost, otežana je detoksikacija organizma i znatno oslabljena kapilarna cirkulacija. Tokom zime i sezone grijanja vodu gubimo i preko kože, stoga svakodnevno svaka osoba treba «preispitati dnevni unos tečnosti».

Član 1.

Sva ljudska bića rađaju se slobodna i jednaka u dostojanstvu i pravima. Ona su obdarena razumom i svijješću i treba jedni prema drugima da postupaju u duhu bratstva.

DEČIJI KUTAK!

KO JE BIO IVO ANDRIĆ?

- On je bio zidar i napravio je najveći most na Drini, al mu nisu platili.
- Imao je puno knjiga i šešira.
 - Svi imaju samo jedan spomenik, a on ih ima mnogo.

ŠTA JE PROBLEM?

- Pa problem je kad mama kaže da je veliki problem i ja onda dobijem batine!

KAKO SE PRAVE BEBE?

- One se prave od babica u porodilištu.
- Sram me je to reći jer je to bezobrazan posao.
- Prave se noću, zato žmure kad se rode.
- Bebe se prave od rode ili od kupusa. Kako ko voli.

RAZLIKA IZMEĐU SELA I GRADA?

- Paaaa u selu je trava cela, miiiiislim iz jednog dela, a u gradu je isprekidana.

Vanja Marković

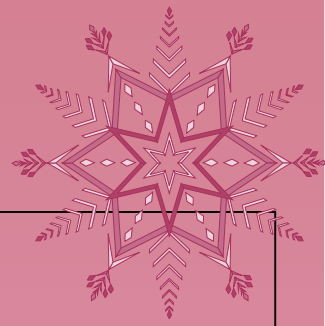

Dečija prava!!!

Traži šta hoćeš
Daj kome želiš,
Reci šta misliš
I s'kim čokoladu da поделиš.
Shvati sve ozbiljno
Što ti ja kažem
Jer nikada nikog ne želim da
slažem.
Poslušaj moj savet
I nećeš se pokajati
Jer ćeš posle svega reći:
Dobro je nekada i prijatelja
poslušati.

** Dete ima prvo da izrazi svoje mišljenje i da se tom mišljenju posveti dužna pažnja. Ima pravo na slobodu izražavanja, kao i da traži, prima i daje informacije, a država da poštuje pravo djeteta.*

Mašta

Bila jednom jedna mala, mala, djevojčica. Zvala se Mašta. Imala je mnogo prijatelja. Svako dijete, i svako ko je zadržao dijete u sebi, bio joj je drug. Mašta je bila najsrećnija na svijetu. Svaki dan, po čitav dan, drugari su preko mosta sačinjenog od duge dolazili kod nje i igrali se s njom. Ona ih je vodila svuda. Dječake u gusarske brodove, zemlju čuda, potragu za blagom. Djevojčice su, uz Maštinu pomoć, postajale vile, princeze... dobijale su krila i letjele gdje bi ih srce povuklo. Mašta je ispunjavala želje i odraslima. I oni su, jednako kao i djeca, prelazili šareni most i dobijali krila. Sunce je bilo najbolji Maštin prijatelj. Grijalo je nju i njene drugare, a njihovim krilima davao zlatni odbljesak i sjaj. Kada bi sunce otišlo da se odmori, Mašta je održavala toplotu i sjaj u ljudskim srcima.

Ali postepeno, Sunce je odlazilo na počinak sve ranije, a Mašti je bilo sve teže da održava srca ispunjena toplotom i sjajem. U njih je polako počela da se uvlači studen i djeca su sve manje prelazila most boje duge. Mašta je bila tužna i usamljena. Nju su iz ljudskih umova i srca otjerali Zavist, Bijes, Laž, Savremeni svijet... Odrasli su zaboravili svoju drugaricu iz djetinjstva, Maštu, a i djeca su je se sve slabije sjećala. Dječije glavice sada su bile pune zlobnih misli, modernih i skupih igračkaka, interneta i mobilnih telefona... Maštu su zamijenila sva ta „pomagala“ i više se niko nije sjećao šarenog mosta i zlatnih krila...

Nebo je odražavalo Maštino raspoloženje. Natmurilo se i prekrilo tamnim oblacima. Sunce se uplašilo i sakrilo daleko, daleko iza njih. Tugovalo je i od silne tuge dobilo temperaturu. Zemlja se pregrijala. Sav led koji je tako lijepo sijao u danima Mašte i Sunca, otopio se i pretvorio u mutnu, bijesnu bujicu. Bujica je potopila sve: gradove, sela, planine... Mašta je bila jako tužna. Iako su je ljudi napustili, ona ih je voljela i bila je nesrećna gledajući njihovu propast. Kada je Sunce vidjelo šta je učinilo, i ono se rastužilo. Od silne tuge i usamljenosti, srce mu je puklo. I onako mrtvu i potopljenu zemlju ostavilo je u mraku, hladnoći i vječitoj žalosti. Maštin most od duge se raspao. On nije mogao postojati bez onog zlatnog Sunčevog sjaja. I Mašta je ostala sama.

Ali, ona nikad ne odustaje. Izmaštala je novu zemlju, novo Sunce, novi most i ono najvažnije od svega - nove ljude. Izmaštala je da su njihova srca čista i bez trunke grijeha. Da im je um otvoren samo za dobre misli i djela. Da oni ponovo žele da se igraju sa Maštom leteći nošeni zlatnim Sunčevim krilima.

Ivana Dobrijević

